

Република Србија
Тужилаштво за ратне злочине

**ВИШЕМ СУДУ У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ**

30. април 2010.

На основу чл.46. ст.2. тач.3., чл.265. ст.1. и чл.266. Законика о кривичном поступку, а у вези са одредбама из чл.3. и 4. ст.1. Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, подижем

О П Т У Ж Н И Ц У

Пр о т и в:

1. БОГДАНОВИЋ СИМА, зв.“Сима четник“, из Руме, рођен 30.09.1949.године, по занимању аутомеханичар, завршио Вишу железничку школу, инвалид, ожењен, отац двоје пунолетне деце, држављанин Републике Србије, војску служио, не води се у ВЕ, има чин подофицира у резерви, осуђиван, сада у притвору по решењу Већа Апелационог суда у Београду Кр.ПО2-1/2010 од 02.02.2010.године;
2. БОГДАНОВИЋ ДАМИРА, из Руме, рођен 12.03.1972.године, завршио основну школу, по занимању таксиста, ожењен, отац двоје малолетне деце, држављанин Републике Србије, војску служио, ВЕ Рума, осуђиван, сада у притвору по решењу Већа Апелационог суда у Београду Кр.ПО2-1/2010 од 02.02.2010.године;
3. СТОЈАНОВИЋ ЗОРАНА зв.“Трцко“, из Лознице, рођен 24.02.1960.године, по занимању водоинсталатер, разведен, отац двоје пунолетне деце, држављанин Републике Србије, војску служио, ВЕ Лозница, осуђиван, сада у притвору по решењу Већа Апелационог суда у Београду Кр.ПО2-1/2010 од 02.02.2010.године;
4. ГАВРИЋ ТОМИСЛАВ, зв.“Гавра“, из Шапца, рођен 08.01.1966.године, завршио средњу Економску школу, по занимању економски техничар, ожењен, отац двоје малолетне деце, држављанин Републике Србије, војску служио, ВЕ Шабац, осуђиван, сада на слободи, и

5. ШЕВИЋ ЂОРЂА, из Руме, 17.11.1972.године, завршио основну школу, по занимању аутомеханичар, разведен, без деце, држављанин Републике Србије, ослобођен службења војног рока, осуђиван за кривично дело ратног злочина против цивилног становништва и сада се по истом налази на издржавању казне затвора у КПЗ Сремска Митровица, казна истиче 24.10.2017.године;

Ш Т О С У:

За време оружаних сукоба на територији Босне и Херцеговине, бивше Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, који су се водили између наоружаних формација на страни српског, муслиманског и хрватског народа у периоду од почетка 1992. до 1995.године, као припадници српске стране у сукобу на подручју општине Зворник, кршили правила међународног права из чл.3. ст.1. тач.1. под а) и ц) Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949.године (IV Женевска конвенција) која је ратификована Одлуком Народне Скупштине ФНРЈ („Службени лист“ бр.24/50) и правила из чл.4. ст.2. тач.а) и е) Допунског Протокола уз Женевске конвенције од 12.08.1949.године о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба (Протокол II), на тај начин што су, саглашавајући се са предузетим радњама других и по међусобном договору, учинили:

Догађања у селу Скочић

Као припадници паравојне групе, под командом окривљеног Богдановић Сима, са којима су били и неидентификовани војници познати по именима и надимцима: „Рајко“, „Богдан“, „Драгана“, „Тихи“, „Јаза из Руме“, „Лазих“, „Жути“, „Раденко“, „Џамаши“, „Савкић“, „Алић“, „Бане“, „Зоран из Шапца“, „Славица“, у поподневним часовима 11.07.1992.године, са два возила дошли у село Скочић Општина Зворник, у ком селу су по принудном исељавању становника муслиманске националности остали да живе са српским становништвом становници ромске етничке припадности, па су:

- прво, противзаконито, самовољно и без било какве војне потребе срушили цамију у Скочићу постављањем експлозива под темеље цамије и тако уништили имовину великих размера;

- потом, отишли у део села где живе оштећени Роми, извршили претрес њихових кућа тражећи новац и ствари од вредности а затим све оштећене, њих 27 цивилних лица међу којима су били деца, жене и одрасли мушкарци, сакупили у једну кућу и двориште власништво Рибић Хамдије и од њих захтевали да им предају наоружање и личне вредне ствари, па су тако из куће оштећеног Раими Мемеда одузели и присвојили више ствари међу којима је био телефон, кафа и сличне ствари, а од оштећене Хацире одузели и

присвојили златну бурму са прста руке претећи јој да ће јој прст одсећи ако га сама не скине, те од оштећене заштићене сведокиње „Гама“ златне минђуше, привеске у облику крста и потковице и прстен са руке, на који начин су према оштећенима нечовечно поступали одузимањем неопходних ствари за њихов живот и златан накит за који су емотивно везани;

- затим су, по распоређивању са наоружањем у кући и у дворишту, већи број оштећених тукли рукама, ногама, кундацима пушака и другим предметима, наносећи већи број телесних повреда једном броју оштећених, а једно лице и убили и то Рибих Арифа који је од удараца прво пао на под, а тада га један од припадника ове паравојне групе лишио живота пуцњем из пушке, док је оштећену Агановић Бисеру, која им се после убиства Арифа обратила плачним речима: „Немој сине“, други припадник паравојне групе ударио кундаком пушке по глави од ког ударца се иста онесвестила, а оштећеног Агановић Еседа, окривљени Стојановић Зоран ударио бандашом од бицикле по глави;

- да би након тога, једном броју оштећених мушкараца, наредили да свуку одећу са себе и да врше орални секс међу собом, што су ови морали и учинити а међу којима су били и оштећени Агановић Мухамед и Есед (рођени деда и унук), те тако према свима оштећенима нечовечно поступали, вређали људско достојанство и психички мучили, с обзиром да су сви оштећени ближи и даљи сродници;

- затим је окривљени Богдановић Сима оштећеном Агановић Еседу ножем одсекао пенис, наневши му тешку телесну повреду, те потом, из куће извео оштећену заштићену сведокињу „Алфа“, једним крајем опасача јој везао руке а други крај опасача везао за ограду, па по свлачењу доњег дела одеће тако је везану силовао, а након тога кљештима покушавао да извади два златна зуба из њених уста, на који начин ју је и физички и психички мучио;

- за које време су неидентификовани припадници ове паравојне групе одвели у оближње куће малолетне оштећене заштићене сведокиње „Бета“ и „Гама“ и тамо их силовали и то војник по имену „Богдан“, малолетну оштећену заштићену сведокињу „Бета“, а после њега и још неколико припадника исте групе, а војник по надимку „Тихи“, малолетну оштећену заштићену сведокињу „Гама“, уз претњу пиштољем;

- те након свега, оштећенима наредили да уђу у товарни сандук теретног возила а међу њих убацили и тело Рибих Арифа и потом отишли у село Малеших.

Догађања у селу Малеших

а) По доласку са возилима у Малеших, исте вечери 11.07.1992.године, ова

паравојна група под командом окривљеног Богдановић Симе из заробљене групе цивила издваја оштећене заштићене сведокиње „Алфа“, „Бета“ и „Гама“, наређујући им да изађу из теретног возила а када то заштићена сведокиња „Бета“ није хтела учинити, окривљени Стојановић Зоран јој запретио „изађи или ћу пуцати у тебе“, након чега су све три оштећене изашле из возила и са њима да их чувају да не побегну изашла два или три неидентификована војника ове групе, док су остали припадници паравојне групе под командом окривљеног Богдановић Сима, међу којима су били сви окривљени као и други неидентификовани војници, друге оштећене, под окриљем мрака, одвезли до једне јаме у насељу „Хамзићи“ (највероватније раније ископана јама приликом вађења песка), и ту их појединачно изводили из возила и убијали из ватреног оружја и употребом ножева, а лешеве бацали у јаму па су тако на овом месту укупно убили 22 цивилна лица и то: Ферхатовић Мушка зв.“Бисера“, Бајрић Зумра, Бајрић Џемила, Нухановић Хаџира, Агановић Мехмед, Агановић Бисера, Агановић Зекира, Агановић Ешефа, Агановић Есед, Агановић Бериз, Агановић Мирзет, Агановић Шерифа, Рибић Бибер, Рибић Сарајка, Рибић Шемсо, Рибић Исмет, Рибић Шефика (која је тада била у видној трудноћи), Рибић Златија (коју су пре убиства силовали), Рибић Мехмед, Рибић Рахима, Нухановић Ариф и Нухановић Зиба,

а) ранили једно лице оштећеног малолетног Рибић Зија, рођеног 16.02.1984.године, који је сплетом околности преживео овај догађај, а пре него што ће га извести из камиона до јаме оштећени тражио да иде код мајке, а они му одговорили „Сад ћеш ићи код мајке“ и након пуцања и ударања ножем бацили га у јаму.

б) у периоду од неколико месеци почев од 11.07.1992.године, ова паравојна група под командом окривљеног Богдановић Сима, међу којима су и сви окривљени као и други неидентификовани војници, незаконито су држали затворене у кућама у Малешићу, оштећене заштићене сведокиње „Алфа“, „Бета“ и „Гама“, које куће су звали „бела кућа“, „чичина кућа“ и „жута кућа“, наређујући им да перу њихову одећу, чисте куће, спремају храну као и да их сексуално задовољавају при чему су их више пута тукли и над њима се сексуално иживљавали, што су све оштећене морале трпети и чинити;

па су тако исте ноћи по доласку у Малешић, све три оштећене биле силоване и то: оштећена заштићена сведокиња „Алфа“ од неидентификованих припадника ове групе по имену „Раденко“ и „Лазих“, оштећена заштићена сведокиња „Бета“ од окривљеног Стојановић Зорана, а оштећена заштићена сведокиња „Гама“ од неидентификованих припадника по надимцима „Рајко“ и „Бели“; а наредних дана и за све време боравка у Малешићу све три оштећене су биле свакодневно сексуално злостављане и силоване више пута од већег броја припадника ове паравојне групе и то: оштећену заштићену сведокињу „Алфа“

су силовали, тукли и над њом се сексуално иживљавали окривљени Стојановић Зоран и лица по имену „Раденко“, „Рајко“ и „Лазих“, оштећену заштићену сведокињу „Бета“ су силовали, тукли и сексуално иживљавали окривљени Стојановић Зоран, окривљени Богдановић Сима који јој је претио да не сме рећи његовој жени или ће је убити, окривљени Шевић Ђорђе и лица по имену „Алић“, „Дејан“, „Рајо“, „Савкић“, а оштећену заштићену сведокињу „Гама“ су силовали, тукли и сексуално се иживљавали окривљени Стојановић Зоран и лица по надимцима „Жути“ и „Јазо“ који је терао да се скине и игра гола на столу;

а по повратку са места званог „Хамзићи“ свих пет окривљених и других неидентификованих припадника ове паравојне групе, све три оштећене су морале опрати њихове кржаве униформе, те су их тако и психички мучили и према њима нечовечно поступали, с обзиром да их је крвава одећа подсећала на смртна страдања њихових најближих сродника.

Догађања у селу Клиса, Петковци и Дрињача

Крајем 1992.године, паравојна група под командом окривљеног Богдановић Сима, међу којима су били и сви окривљени одлази прво у село Клиса, а потом у село Петковце и Дрињачу и са собом принудно одводи и оштећене заштићене сведокиње „Алфа“, „Бета“ и „Гама“ које незаконито држе затворене и према њима нечовечно поступају јер су све време оштећене морале прати њихову одећу, чистити куће и друге објекте где су били смештени и спремати им храну, при чему је заштићена сведокиња „Бета“ највећи део времена морала проводити са лицем по имену „Дејан“ који је тада дошао и прикључио се овој паравојној групи и који ју је све време силовао, а оштећена заштићена сведокиња „Гама“ највећи део времена морала проводити са окривљеним Стојановић Зораном који ју је све време силовао и при крају боравка у Клиси је одвео у Србију, од кога је она успела побећи тек 08.03.2007.године; да би окривљени Богдановић Сима, Богдановић Дамир, Гаврић Томислав и Шевић Ђорђе, са другим неидентификованим припадницима ове паравојне групе подручје Босне и Херцеговина напустили 07.01.1993.године, којом приликом је војник по имену „Дејан“ у Србију одвео оштећену заштићену сведокињу „Бета“.

- чиме су учинили кривично дело ратног злочина против цивилног становништва из чл.142. ст.1. КЗ СФРЈ у вези чл.22. КЗ СФРЈ.

Стога,

ПРЕДЛАЖЕМ

Да се пред Вишим судом у Београду – Одељење за ратне злочине, као стварно и месно надлежним, закаже и одржи главни јавни претрес, на који позвати:

1. Тужиоца за ратне злочине из Београда

2. Оштећене заштићене сведоке

3. Окривљене: Богдановић Сима звани „Сима четник“, Богдановић Дамира, Стојановић Зорана звани „Трцко“, Гаврић Томислава звани „Гавра“ и Шевић Ђорђа

4. Сведоке:

5. Да се на главном претресу као докази прочитају:

- записници о саслушању сведока Кантоналног тужилаштва Тузланског кантона КТА-РЗ-15/06.,

- „Списак несталих Рома из села Скочић од 11.7.1992.године“, „Списак несталих грађана насеља Скочић“ -доказ из предмета Тужилаштва Бих, КТА-РЗ-60/06, „Списак особа несталих у рату из села Скочић 11.7.1992.године“ сачињен од Удружења Рома „Ромска браћа Скочић“,

- Службена забјелешка Државне агенције за истрагу и заштиту Регионалног уреда Тузла са фотодокументацијом,

- изводи из матичне књиге рођених (...),

- дозвола за сахрану умрлог (...),

- потврда Службе за избеглице на име (...),

- отпусне листе из болнице у Зворнику на име (...), отпусне листе из Института „др. Симо Милишевић“- Игало, на име (...),

- упутнице у боницу(...),

- здравствени картон (...).

6. Налаз и мишљење вештака специјалисте.

7. Да се прочитају транскрипти из истраге Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине Ки.В.бр.4/09 саслушаних оштећених заштићених сведока.

8. Да се на главни претрес прибаве од ЈЗУ УКЦ – Тузла и прочитају потврде о смрти за лица: Ферхатовић Мушка зв.“Бисера“, Бајрић Зумра, Бајрић Џемила, Нухановић Хаџира, Агановић Мехмед, Агановић Бисера, Агановић Зекира, Агановић Ешефа, Агановић Есед, Агановић Бериз, Агановић Мирзет, Агановић Шерифа, Рибих Бибер, Рибих Сарајка, Рибих Шемсо, Рибих Исмет, Рибих Шефика, Рибих Златија, Рибих Мехмед, Рибих Рахима, Нухановић Ариф и Нухановић Зиба.

9. Да се изврши увид у изводе из казнене евиденције за све окривљене.

10. Да се на главном претресу изврши увид у две фотографије при чему се на једној фотографији налази 12, а на другој фотографији 21 лице у униформи.

11. Да се према окривљенима Богдановић Симу, Богдановић Дамиру и Стојановић Зорану, по основима из чл.142. ст.2. тач.1. и 5. ЗКП ПРОДУЖИ ПРИТВОР.

Да се по завршеном главном претресу, окривљени огласе кривима, осуде на казне по закону, као и да се обавежу да плате трошкове кривичног поступка.

ТУЖИЛАЦ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Владимир Вукчевић